

שבת דף לו

והתניא: **שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין!** - אמר רב [יוסף] לא קשיא, כאן - ביחיד, כאן - בציבור. אמר ליה אביי: וביחיד למאי חזי - הואיל וראוי לגמע בו מים לתינוק, בציבור נמי חזי - לגמע לתינוק עני! ותו, הא דתניא: **כשם שמטלטלין את השופר - כך מטלטלין את חצוצרות**, מני? אלא, לא קשיא,

מקום צנוע יש לו לחזן הכנסת בראש גגו, ששם מניח שופרו, לפי שאין מטלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות	שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין	כשם שמטלטלין את השופר - כך מטלטלין את חצוצרות
רבי נחמיה	רבי יהודה	רבי שמעון

התעסקות בלשון: ומאי שופר - נמי חצוצרות, כדרב חסדא.

דאמר רב חסדא: הני תלת מילי אישתני שמייהו מכי חרב בית המקדש:

1. חצוצרתא, שופרא שופרא חצוצרתא. למאי נפקא מינה - לשופר של ראש השנה.
2. ערבה צפצפה, צפצפה ערבה. למאי נפקא מינה - ללולב.
3. פתורה פתורתא, פתורתא פתורה, למאי נפקא מינה - למקח וממכר.
4. הובלילא בי כסי, בי כסי הובלילא. למאי נפקא מינה - למחט שנמצאת בעובי בית הכוסות, דמצד אחד כשירה ומשני צדדים טריפה.
5. בבל בורסיף, בורסיף בבל. למאי נפקא מינה - לגיטי נשים.

פרק שלישי משנה.

כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - נותנים עליה תבשיל	בגפת ובעצים - לא יתן עד שיגרוף, או עד שיתן את האפר
בית שמאי אומרים, חמין אבל לא תבשיל	ובית הלל אומרים, חמין ותבשיל
בית שמאי אומרים, נוטלין אבל לא מחזירין	ובית הלל אומרים, אף מחזירין

שאלה: איבעיא להו: **בגפת ובעצים - לא יתן עד שיגרוף, או עד שיתן את האפר**

החזרה לא יתן אבל שהייה מותר
אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום,
ומני - חנניה היא. דתניא, **חנניה אומר:**
כל שהוא כמאכל בן דרוסאי - מותר לשהותו
על גבי כירה, אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום;

נסיון ללמוד מהדברי המשנה: תא שמע, מדקתני תרי בבי במתניתין:

בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל, ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.
בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.

אלא אי אמרת **להחזיר** תנן, הכי קתני
כירה שהסיקוה בקש ובגבבא- **מחזירין** עליה תבשיל
בגפת ובעצים - לא **יחזיר** עד שיגרוף או עד שיתן אפר
ומה הן מחזירין?
בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל
ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל
בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין
ובית הלל אומרים: **אף מחזירין**
הא תו למה לי?

אי אמרת בשלמא **לשהות** תנן - הכי קתני:
כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - **משהין** עליה תבשיל,
בגפת ובעצים - לא **ישהא** עד שיגרוף או עד שיתן אפר,
ומה הן משהין?
בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל,
ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.
וכי היכי דפליגי בלשהות - פליגי נמי בלהחזיר,
שבית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין,
ובית הלל אומרים: אף מחזירין.

לעולם אימא לך **להחזיר** תנן, וחסורי מיחסרא והכי קתני :

כירה שהסיקה בקש ובגבא - **מחזירין** עליה תבשיל,

בגפת ובעצים - לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן את האפר.

אבל לשהות - משהין, אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום.

ומה הן משהין?

בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל,

ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.

והך חזרה דאמרי לך - לאו דברי הכל היא אלא מחלוקת בית שמאי ובית הלל;

שבית שמאי אומרים: נוטלין ולא מחזירין, ובית הלל אומרים: אף מחזירין.